

عنوان مقاله:

رابطه اهداف پیشرفت با احساس تعلق به مدرسه و نشاط ذهنی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی مدرسه و آموزشگاه، دوره 6، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فائزه شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

افسانه مرزیه - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

حسین جناآبادی - دانشیار روان شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش تعیین رابطه اهداف پیشرفت با احساس تعلق به مدرسه و نشاط ذهنی دانش آموزان بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دختر و پسر پایه‌ی دوم، دوره متوسطه دوم، ناحیه دو شهرکرمان در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۵ می‌باشد که از بین آنان نمونه‌ای به حجم ۳۰۰ نفر (۲۰۷ دختر، ۹۳ پسر)، با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شده‌بودند. و با استفاده از پرسشنامه اهداف پیشرفت (الیوت و مک گریگور)، پرسشنامه احساس تعلق به مدرسه (بری و بتی) و مقیاس نشاط ذهنی حالتی (رایان و فردریک)، اقدام به جمع‌آوری اطلاعات شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از میانگین، انحراف استاندارد، همبستگی پیرسون، رگرسیون گام به گام، استفاده شد. نتایج نشان داد در زمینه اهداف پیشرفت، بین جهت‌گیری‌های رویکردی-تبحری و رویکردی-عملکردی با احساس تعلق به مدرسه و نشاط ذهنی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد جهت‌گیری رویکردی-تبحری توانسته‌است بر احساس تعلق به مدرسه با مقدار (۱/۷) درصد واریانس تاثیر بگذارد و آنرا پیش‌بینی کند. همچنین جهت‌گیری رویکردی-عملکردی توانسته بر نشاط ذهنی با مقدار (۱۱/۰) درصد واریانس تاثیر بگذارد و آنرا پیش‌بینی کند، و در گام دوم، جهت‌گیری رویکردی-تبحری توانسته بر نشاط ذهنی با مقدار (۱۳/۰) درصد واریانس تاثیر بگذارد و آنرا پیش‌بینی نماید.

کلمات کلیدی:

اهداف پیشرفت، احساس تعلق به مدرسه، نشاط ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440191>

